

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

AA✓

Palatul Parlamentului
Calca 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România
Telefon: (+40-21) 313.25.31 Fax: (+40-21) 312.54.80
Internet: <http://www.ccr.ro>, E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1702A/2023

4/11/2023 03-07-2023

Domnului

ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de deputați neafiliați, referitoare la Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr.151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății (PL-x nr.760/2022).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 4 septembrie 2023 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 14 septembrie 2023.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

MARCELA KUCHE
PREȘEDINTE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
Dosar nr. 14024/2023

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR. 453 9 / 28 JUN 2023

082 10¹⁵

Parlamentul României
Camera Deputaților
Secretar general

București, 28.06.2023
Nr. 2/6614

Domnului

Marian ENACHE
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

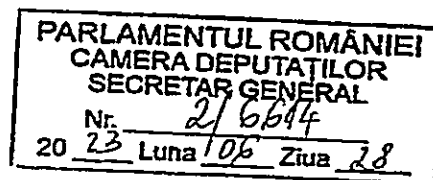
În temeiul dispozițiilor art.27 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă transmit, alăturat, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de deputați neafiliați asupra Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr.151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății (Pl-x nr. 760/2022).

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

SILVIA-CLAUDIA MIHALCEA

Parlamentul României
Camera Deputaților
Grupul parlamentar USR

Către: SECRETARIATUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR
Doamnei Silvia-Claudia MIHALCEA

Doamnă Secretar General,

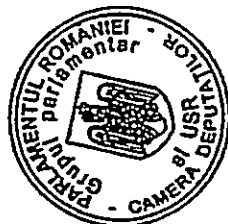
În temeiul art. 146 lit. 1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă depunem alăturat obiecția de neconstituționalitate a *Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății (Pl-x nr. 760/2022)*, solicitându-vă să o înaintați Curții Constituționale a României, în ziua depunerii.

Cu stimă,

În numele semnatarilor,

Lider Grup USR

Liviu-Ionuț MOȘTEANU

București, 28 iunie 2023

Către: **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI**

Domnului Marian ENACHE,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Domnule Președinte,

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, art. 136 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, precum și ale art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații menționați în anexele atașate, formulăm prezenta

OBIECȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

cu privire la *Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății*
(Pl-x nr. 760/2022),

pe care o considerăm neconformă cu o serie de articole din Constituția României, solicitând respectuos instanței de contencios constituțional **constatarea neconstituționalității** acesteia pentru motivele expuse în continuare.

CUPRINS

- I. SITUAȚIA DE FAPT;**
- II. TEMEIUL CONSTITUȚIONAL;**
- III. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE;**
- IV. CONCLUZII.**

I. SITUAȚIA DE FAPT

Legea care face obiectul prezentei obiecții a fost inițiată în anul 2022, sub denumirea „*Proiect de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății (PI-x nr. 760/2022)*” de către Guvernul României.

Legea votată face parte din categoria **legilor organice**.

Proiectul de lege are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 precum și a Legii nr. 151/2010. Conform expunerii de motive, prin proiect se creează cadrul legal pentru asigurarea accesului nediscriminatoriu la serviciile conexe actului medical pentru toate persoanele diagnosticate în spectrul autist, cu sau fără tulburări psihice, precum și pentru stabilirea mecanismului de decontare a acestor servicii și stabilirea răspunderii de malpraxis pentru psihologii care vor acorda aceste servicii conexe. Se extinde perioada pentru care studenții beneficiază de calitatea de asigurat în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate.

Proiectul de lege votat, PI-x nr. 760/2022, încalcă flagrant **art. 1 alin (3) și (5), art. 61 și art. 75** din Constituția României, republicată.

II. TEMEIUL CONSTITUȚIONAL

Constituția României

Articolul 1 Statul român

(...)

(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*

(...)

(5) *În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*

Articolul 61 Rolul și structura

(1) *Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.*

Articolul 75 Sesizarea camerelor

(1) *Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.*

(2) *Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.*

(3) *După adoptare sau respingere de către prima Cameră sesizată, proiectul sau propunerea legislativă se trimite celeilalte Camere care va decide definitiv.*

(4) *În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență.*

(5) *Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere.*

III. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE

III.2. Prin conținutul normativ pe care îl cuprinde, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății (PI-x nr. 760/2022) dedusă controlului de constituționalitate contravine principiului constituțional al bicameralismului Parlamentului României, conform art. 61 alin. (1), coroborat cu art. 75 din Constituția României, republicată.

Respectarea principiului bicameralismului Parlamentului României reprezintă o **condiție extrinsecă de constituționalitate a legilor**, care privește exclusiv modul de adoptare a acestor acte normative, spre deosebire de condițiile intrinseci, care se referă la conformitatea dispozițiilor conținute cu Legea fundamentală.

Principiul bicameralismului nu este enunțat în mod expres prin Constituție, însă rezultă **pe cale de interpretare a art. 61 alin. (1)**, care statuează că Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat, **coroborat cu art. 75**, care stabilește ordinea sesizării celor două camere pentru dezbaterea și adoptarea proiectelor de legi și propunerilor legislative, în funcție de categoriile din care fac parte.

Existența și obligativitatea respectării acestui principiu au fost recunoscute și analizate în repetate rânduri în jurisprudența Curții Constituționale, care a pronunțat atât decizii de admitere (ex. *Decizia nr. 472/2008*, *Decizia nr. 1029/2008*, *Decizia nr. 710/2009*, *Decizia nr. 62/2017*) cât și decizii de respingere (ex. *Decizia nr. 413/2010*, *Decizia nr. 1533/2011*, *Decizia nr. 1/2012*) a sesizărilor de neconstituționalitate a priori formulate în baza acestuia.

Spre exemplu, în *Decizia nr. 710/2009*, instanța de contencios constituțional a reținut următoarele: „Potrivit art. 61 din Constituție, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, iar structura sa este **bicamerală**, fiind alcătuit din Camera Deputaților și Senat. **Principiul bicameralismului**, astfel consacrat, se reflectă în procedura legislativă prin diviziunea de competențe prevăzută de art. 75 din Legea fundamentală, în cadrul căreia fiecare dintre cele două Camere este, în cazurile expres definite, primă Cameră sesizată sau Cameră decizională. Totodată, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român, **Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră.**

Art. 75 din Legea fundamentală a introdus, după revizuirea și republicarea acesteia în octombrie 2003, soluția obligativității sesizării, în anumite materii, ca primă Cameră, de reflecție, a Senatului, sau, după caz, a Camerei Deputaților și, pe cale de consecință, reglementarea rolului de Cameră decizională, pentru anumite materii, a Senatului și, pentru alte materii, a Camerei Deputaților, tocmai pentru a nu a exclude o Cameră sau alta din mecanismul legiferării.

Totodată, **alin. (4) și (5) ale art. 75 din Constituție prevăd modul de rezolvare a posibilelor „conflicte de competență” între prima Cameră sesizată și Camera decizională, dar nu există un text în Constituție care să permită Camerei decizionale**

să se îndepărteze de la „limitele sesizării” date de soluția adoptată de către prima Cameră sesizată.

Așa cum s-a arătat deja, diferențele majore de conținut juridic dintre forma proiectului de lege adoptat de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a legii adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, sunt de natură să încalce principiul bicameralismului, în sensul că forma finală a legii, în redactarea adoptată de Camera decizională, se îndepărtează în mod substanțial de forma adoptată de Camera de reflecție, ceea ce echivalează practic cu excluderea acesteia din urmă de la procesul de legiferare. Or, legea trebuie să fie rezultatul manifestării de voință concordante a ambelor Camere ale Parlamentului.

Este adevărat că în dezbaterile unei inițiative legislative, Camerele au un drept propriu de decizie asupra acesteia, dar principiul bicameralismului nu poate fi respectat decât atât timp cât ambele Camere ale Parlamentului au dezbătut și s-au exprimat cu privire la același conținut și la aceeași formă ale inițiativei legislative.”

Tot pe cale jurisprudențială, Curtea Constituțională a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea cumulativă a celor două criterii este de natură a afecta principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ.

Raportat la prezenta cauză, fără a nega dreptul Camerei decizionale de a adopta proiecte de lege în forme ușor diferite de cele adoptate sau respinse în Camera de reflecție, aspect esențial al sistemului bicameralismului imperfect la care legiuitorul constituțional a recurs prin revizuirea Legii fundamentale din anul 2003, compararea celor două versiuni relevă nu doar faptul că, la Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională, au fost adoptate amendamente care nu au fost puse și în discuția Senatului și care a condus la o configurație diferită semnificativ între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, ci chiar că au fost discutate 2 proiecte de lege total diferite din perspectiva conținutului!

Astfel, în timp ce la Senat se discuta cadrul legal pentru asigurarea accesului nediscriminatoriu la serviciile conexe actului medical pentru toate persoanele diagnosticate în spectrul autist, la Camera Deputaților au fost aduse amendamente

care schimbă însăși esența actului normativ, iar discuția s-a axat pe ocuparea funcțiilor de conducere în unitățile sanitare, eliminându-se Senatul din procesul legislativ. Soluția constituțională pentru această situație era expres precizată în Constituție, respectiv întoarcerea proiectului la Senat pentru discutarea amendamentului adus la Camera Deputaților, traseu constituțional care nu s-a întâmplat.

Amintim, în acest sens, câteva din modificările făcute la Camera Deputaților, din care reiese excluderea Senatului din procesul de legiferare:

- La articolul I, după punctul 4 se introduc două noi puncte, pct. 4ind1 și 4ind2, cu următorul cuprins:

«41. La articolul 118, după alineatul (3ind2) se introduce un nou alineat, alin.(3ind3), cu următorul cuprins:

„(3ind3) În serviciile publice de ambulanță, profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale, pot ocupa funcții de conducere în comitetul director, cu aprobarea ministrului sănătății, până la împlinirea vârstei de 70 ani.”

„42. La articolul 165, alineatele (1ind1) și (1ind4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1ind1) Personalul didactic medico-farmaceutic din universități care au în structură facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate beneficiază de integrare clinică în unitățile și instituțiile din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Sănătății, în unitățile medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, în unitățile și instituțiile medicale din subordinea autorităților administrației publice locale, precum și în spitale și cabinete private. De aceleași prevederi beneficiază și medicii specialiști/primari care au calitatea de asistenți universitari pe perioadă determinată, pe perioada cât au această calitate. Ministerul Sănătății va aduce în concordanță structurile aferente în vederea asigurării normelor de integrare clinică.

(1ind4) Indemnizația prevăzută la alin. (1ind2), pentru personalul încadrat în unități sanitare publice care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, respectiv din bugetul ordonatorului principal de credite pentru instituțiile subordonate și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”»

2. La articolul 1, după punctul 5 se introduc două noi puncte, pct.5ind1 și 52, cu următorul cuprins:

«5ind1. La articolul 185, după alineatul (7ind2) se introduc trei noi alineate, alin. (7ind3)-(7ind5), cu următorul cuprins:

„(7ind3) Șefii structurilor medicale și membrii Comitetului director din spitalele aparținând rețelei sanitare a Ministerului Apărării Naționale, pe perioada cât exercită funcții de comandă/conducere pentru care se încheie contract de management/administrare își mențin funcțiile din care provin, prin rezervare.

(7ind4) Prin excepție de la prevederile alin.(73), în situația în care personalul militar este numit într-o altă unitate militară, funcțiile nu se rezervă.

(7ind5) În situația în care, în cadrul unității medicale, nu sunt identificate funcții vacante corespunzătoare gradului și pregătirii profesionale deținute, acestea vor fi înființate de la data încetării contractului de management/administrare, iar personalul militar va fi încadrat în aceste funcții fără susținerea unui concurs/examen.”

«5ind2. La articolul 185, alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) În unitățile sanitare publice, profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale pot ocupa funcții de conducere care fac parte din comitetul director al spitalului public sau funcții de șef de secție până la vârsta de 70 de ani, cu avizul consiliului de administrație al spitalului și cu aprobarea managerului, după caz.”»

3. La articolul 1, după punctul 9 se introduce un nou punct, pct. 9ind1, cu următorul cuprins:

«9ind1. După articolul 387ind6 se introduce un nou articol, art.387ind7, cu următorul cuprins:

„Art. 387ind7. - (1) În raport cu nevoile de personal medical specializat ale instituțiilor militare cu rețea sanitară proprie, medicii și farmaciștii rezidenți aflați în pregătire în unități sanitare din subordinea Ministerului Sănătății pot fi încadrați, pe funcții similare, prin chemare în activitate, în unități medico-militare.

(2) Cadrul procedural privind chemarea în activitate, potrivit alin.(1), în corpul ofițerilor, a medicilor și farmaciștilor rezidenți, se stabilește prin ordin al ministrului apărării naționale, cu avizul Ministerului Sănătății.”

16. La articolul 933, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Utilizatorii trebuie să se conformeze prevederilor art. 933 alin. (1) lit. k) în termen de maximum un an de la data intrării în vigoare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 37/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și stabilirea unor alte măsuri în domeniul sănătății, aprobată cu modificări prin Legea nr. 328/2022.”

Toate textele citate au fost analizate, dezbătute și votate exclusiv de Camera Deputaților, nu și de către Senat și nu au nicio legătură cu obiectul Ordonanței aprobate.

Astfel, compararea celor două versiuni relevă faptul că, la Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională, amendamentele adoptate contin prevederi complet noi față de forma inițială a Ordonanței aprobate, privind domenii care nu au nici o legătură cu serviciile conexe actului medical pentru persoanele diagnosticate în spectrul autist, ce duc la configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, legea adoptată de Camera Deputaților fiind o cu totul altă lege decât cea adoptată de către Senat.

Completările făcute în Camera Deputaților nu au nicio legătură nici cu forma adoptată de Senat și nici cu obiectul de reglementare al propunerii legislative, așa cum a fost el asumat prin expunerea de motive.

În acest sens, cităm din Decizia CCR nr. 407/2022, decizie de admitere a obiecției de neconstituționalitate a unei legi de modificare a aceleiași Legi-cadru nr. 153/2017, pentru încălcarea principiului bicameralismului: „Mai mult, pct. 3 și 4 ale art. I se referă la o alta familie ocupațională, respectiv „Învățăământ”, familie ocupațională neavută în vedere de Camera de reflecție. Această abatere este una majoră, ceea ce atrage în mod implicit o configurație semnificativ diferită a legii față de forma adoptată în Camera de reflecție.”

În același sens, a se vedea Decizia CCR nr. 408/21.09.202, conform căreia, „Curtea observă că există un grad de abatere ridicat al formei adoptate de Camera Deputaților față de cea adoptată de Senat, noul text al pct. 2 și 3 ale art. I referindu-se la salarizarea unor funcții neavute în vedere în forma legii adoptată de Senat, funcții ce fac parte dintr-o familie ocupațională diferită de cea avută în vedere de Camera de reflecție. Astfel, Camera de reflecție a avut în vedere familia ocupațională „Învățăământ”, iar cea decizională a adăugat și funcții specifice familiei ocupaționale „Administrație”. Prin urmare, pct. 2 și 3 ale art. I consacră o soluție legislativă neavută în vedere de Camera de reflecție, care se îndepărtează de forma adoptată de aceasta. O astfel de abatere poate fi calificată

ca fiind majoră, ceea ce atrage în mod implicit o configurație semnificativ diferită a legii față de forma adoptată în Camera de reflecție. (...) Or, o asemenea modificare nu putea fi adoptată numai de Camera decizională, neavând vreo legătură de complementaritate/conexitate cu soluția legislativă adoptată inițial de Camera de reflexie."

III.2. Propunerea legislativă votată este nejustificată și nefundamentată, iar documentul de fundamentare (expunerea de motive) este atât formal, cât și substanțial neconform din perspectiva normelor de tehnică legislativă prevăzute în Legea nr. 24/2000, aspect incompatibil cu principiul legalității statuat de art. 1 alin. (5) din Constituție;

Expunerea de motive a propunerii legislative votate nu cuprinde nicio justificare/fundamentare a propunerii legislative din perspectiva necesității introducerii amendamentelor privitoare la ocuparea funcțiilor de conducere în unitățile sanitare. Astfel, nu sunt clar prezentate cerințele care reclamă intervenția normativă și nici principiile de bază care stau la baza introducerii amendamentelor votate la Camera Deputaților.

De asemenea, expunerea de motive a propunerii legislative votate nu cuprinde nicio justificare/fundamentare a propunerii legislative. Astfel, nu sunt clar prezentate cerințele care reclamă intervenția normativă și nici principiile de bază care au stat la baza modificărilor.

Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Astfel, prin Decizia nr. 710/2009 a Curții Constituționale a României, instanța de control constituțional a reținut că „în expunerea de motive nu se regăsește motivarea asupra niciuneia dintre soluțiile preconizate, ceea ce este contrar prevederilor constituționale și legale mai sus indicate” (ale art. 29-31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative referitoare la motivarea proiectelor de acte normative, sub aspectul instrumentelor de prezentare și motivare, precum și al cuprinsului și redactării motivării și ale art. 1 alin. (5) din Constituție).

Tot astfel, prin Decizia nr. 682/2012, Curtea Constituțională a constatat că „dispozițiile art. 6 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260

din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, instituie obligația fundamentării actelor normative“. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora, „în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie“, precum și ale art. 147 alin. (4) potrivit cărora „deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii“ (pct. 2.21 și 2.22); „față de obiectul inițiativei legislative, pronunțat tehnic, de strictă specialitate, Curtea constată că și în prezenta cauză motivarea formală, fără o temeinică fundamentare a legii criticate, afectează calitatea și predictibilitatea sa, cu consecința încălcării prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție”.

Prin Decizia nr. 139/2019, Curtea Constituțională a statuat și că, fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale. Accesibilitatea și previzibilitatea legii sunt cerințe ale principiului securității raporturilor juridice, constituind garanții împotriva arbitrarului, iar rolul controlului de constituționalitate este de a asigura aceste garanții, opuse oricărei intervenții legislative arbitrare. Astfel fiind, Curtea reține că lipsa motivării soluțiilor legislative este de natură să aducă atingere și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și principiul dreptății.

III.3. Prin conținutul normativ pe care îl cuprinde, *Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății* (Pl-x nr. 760/2022) dedusă controlului de constituționalitate aduce atingere principiului previzibilității și clarității normelor, așa cum acesta își găsește expresia atât în prevederile art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată și cum a fost dezvoltat într-o bogată jurisprudență constituțională, cât și, în consecință, în prevederile art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, în mod evident creându-se un paralelism legislativ:

Invocăm în cuprinsul prezentului argument încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. 1 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care prevede: „În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai*

multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.”

„Art. 16 - (2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.”

Articolele criticate prin prezenta sesizare au următorul cuprins:

- „1. La articolul 1, după punctul 4 se introduc două noi puncte, pct. 4ind1 și 4ind2, cu următorul cuprins:

4ind1. La articolul 118, alineatul (3²) se introduce un nou alineat, alin.(3³), cu următorul cuprins:

„(3³) În serviciile publice de ambulanță, profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale, pot ocupa funcții de conducere în comitetul director, cu aprobarea ministrului sănătății, până la împlinirea vârstei de 70 ani.”

- „5ind2. La articolul 185, alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) În unitățile sanitare publice, profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale pot ocupa funcții de conducere care fac parte din comitetul director al spitalului public sau funcții de șef de secție până la vârsta de 70 de ani, cu avizul consiliului de administrație al spitalului și cu aprobarea managerului, după caz.”

Completările introduse constituie paralelism legislativ, care nu numai că este nelegal (art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000), neconstituțional (art. 1 alin. (5) din Constituție), dar instituie norme contradictorii, care generează o lipsă de claritate ce va conduce la litigii, aceasta fiind și rațiunea interzicerii prin lege a paralelismului legislativ. Atât autoritățile implicate - ministru, consiliu de administrație, manager, cât și justițiabilii și instanțele de judecată vor avea reale dificultăți în a aprecia care dintre norme este cea aplicabilă.

IV. CONCLUZII.

Prin urmare, legea criticată este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție deoarece încalcă principiul securității juridice, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei, principiu ce constituie o dimensiune fundamentală a statului de

drept, dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. De asemenea, este încălcat și principiul bicameralismului.

În considerarea tuturor argumentelor expuse, vă solicităm respectuos admiterea prezentei obiecții de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr.151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății (Pl-x nr. 760/2022).

ANEXE

- Raport de înlocuire favorabil aprobării ordonanței de urgență al Comisiei pentru muncă și protecție socială și al Comisiei pentru sănătate și familie din Camera Deputaților privind *Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.150/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr.151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății (Pl-x nr. 760/2022)*, forma pentru promulgare nefiind disponibilă pe site-ul Camerei Deputaților la momentul depunerii sesizării;

- Forma adoptată de Senat privind Pl-x nr. 760/2022.